

mindre, at den er rigtig i den Form, hvori den er affattet. Det forekommer mig egentlig heller ikke, at det kan siges, at det er af stor Vigtighed for Kjøbenhavn, at denne Paragraph netop nu bliver vedtagen, naar der dog er de bedste Udfigter til, at det hele Forhold snart kan blive ordnet saaledes, at det ogsaa kan komme til at faae sin Betydning for Kjøbenhavn. Jeg skal kun tillade mig i al Korthed at henvise til de Betragtninger, jeg har tilladt mig at gjøre gjældende her under Sagens tidligere Behandling, hvor jeg navnlig gjorde opmærksom paa, at det syntes, som om man efterhaanden fra alle Sider var kommen til Erkjendelse af, at der bør gjøres Forandringer i de Principer, der ligge til Grund for Beskatningsforholdenes Ordning i Communerne, navnlig i den Retning, at man ved Besatningen af Formue og Værdighed eller af Indkomst ikke udelukkende skulde see hen til, om Vedkommende bvoe i Communen, men tillige tage et andet Hensyn i Betragtning, det nemlig, at der kan være Mange, der uden at bvoe i Communen dog derfra hente en væsentlig Deel af deres Indtægter. Men det forekommer mig, at naar man saa at sige fra alle Sider er kommen til Erkjendelse af, at en Forandring i den Retning er rigtig, saa behøver man ikke at have et saadant Hastværk med at faae Sagen gjort stykkevis, det forekommer mig, at man meget godt kan udsætte det, indtil Sagen i sin Heelhed kan blive ordnet. Om man forøvrigt til Syvende og Sidst vil komme til at ordne dette intercommunale, som jeg vil kalde det, Beskatningsforhold netop paa den Maade, som her er foreslaaet, nemlig saaledes, at Vedkommende skulde beskattes halvt efter sin Indtægt paa det Sted, hvor denne falder, eller om man vil sætte Forholdstallet noget anderledes, turde jo dog være tvivlsomt. Jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at der i et Lovforslag, som er indkommet her i Thinget, og som ogsaa blandt Andet søgte at ordne dette Forhold, er Forholdstallet sat ganske anderledes, men jeg fremhævede navnlig — og jeg troer, at jeg gjorde det paa en saadan Maade, at jeg ikke behøver at gjentage det, og det forekommer mig fremdeles, at det ikke har mødt Modsigelse af nogen stor Vægt — at det vilde være urigtigt

i en Lov for Kjøbenhavn — og Loven fremtræder jo kun som en Lov angaaende Omordningen i de communale Skatter i Kjøbenhavn — at give Regler, som gribe ind i Beskatningsforholdene i de andre Communer; det er urigtigt i en Lov for Kjøbenhavn at give Bestemmelser om de communale Beskatningsforhold i andre Communer end i Kjøbenhavn. Altsaa af disse Grunde, ikke fordi jeg i det Væsentlige har Noget imod det nye Princip, som man mener bør bringes ind i Beskatningsforholdet i Communerne, men fordi jeg anseer det for at være urigtigt at gjøre det stykkevis, at gjøre det indirecte gennem en Lov kun for Kjøbenhavn, derfor havde jeg saa Meget imod den tidligere § 7, og derfor har jeg saa Meget mod Udvalgets Forslag under Nr. 2, men jeg kan ikke tilbageholde endnu en anden Indvending, jeg har mod dette Forslag. Der skal nemlig derefter kun tages Hensyn til de udenfor Kjøbenhavn Boende, der have Indtægter, som falde i Kjøbenhavn, naar saadanne Indtægter haves af Eiendom, Næring, Embede eller Bestilling, der ere af stedlig Natur. Jeg vil nu slet ikke tale om de Embedsmænd, hvortil jeg selv hører, der jo ere i det ubehagelige Tilfælde, at der blandt det ærede Udvalgs Medlemmer med Hensyn til dem synes at være meget forskellige Meninger, idet et af Udvalgets Medlemmer meente, at en Hof- og Stadsretsassessor Egenstaf som Medlem af Kjøbenhavns Bything skulde gjøre, at han maatte betragtes som havende et localt eller stedligt Embede, medens den ærede Ordfører meente, at hans Egenstaf som Overretsassessor skulde være det Overvelende, og at han derfor skulde være fritagen for at betale Skat, — om Forlæbelse, det var nok ombendt; man kunde ogsaa tænke sig, at et tredje Medlem meente, at en Overretssamt Hof- og Stadsretsassessor skulde deles i 2 Parter, at Halvdeelen skulde ansees som en Mand, der havde et stedligt Embede, og den anden Halvdeel som En, der ikke havde et saadant. Jeg vil dog, som sagt, ikke tale om disse stakkels Mennesker, men troer man, at man vil kunne gjøre det nogenlunde modtageligt for den almindelige jævne Menneskeforstand, at naar der udenfor Byen boer en Criminal- og Politiretsassessor ved Siden af en Højeste-